

Eem bieproaten mit Miene

■ „Mojn” swaaide ik tegen Miene van achter t glas. Dat dou ik maistieds, as ik nog in keuken mit middageten aan loop bin en t kleppen van de braivenbuzze heur. Diz keer kon k der amper tegen runnen om mien traauwe bezörgster mit heur fietse weg oversteken te zain. Wat nou? Ze luip hailendal nait noar overkaande, noar ol Geertsemoa zien hoes, mor zedde driest ain vout op trapper en begunde mit d' aaner voart te moaken. Ze keek ook nait noar mie.

Ik tikde op t glas veurd dat Miene mie der zo mor vandeur kroden zol. Doar mos ik ja meer van waiten. Eem bieproaten. Doar haar ik nou verlet om. „Ho eefkes” muik ik n bewegen met linkerhaand, dou ze mie heurd en zain haar. Ze luit votdoalek ain bain sliestern over stroade. Ze kon nait zunder heur proatje, k wos t ja wel.

Ik noar boeten. „Wat zetst der ja n knit achter vandoage. Doe fietst ja recht bie ons deur stroade, dat heb k nog nooit zain. Most nait aan d' overkaande wezen?” Miene keek mie aan of ze deur n wepe stoken wuir. „Ol Geertsemoa het hom opzegd en zo binnen der nog n poar in joen stroade”. t Klonk as n verwiet: joen stroade... „Hou zo din? Bist de leste doagen ja schier op tied”.

Ze schudde mit kop. „Der stonnen heur de leste tied te veul domme avvertenties in. Van veul te wied vot, van lu, dij gain aine hier kin. En Geertsemoa von de fullieton niks meer aan. Der wuir hom de leste tied te rad achter mekoar traauwd, kinder kregen, schaaiden en doodgoan. Dat kon nait netuurlek meer wezen, zee e. Hai kon t nait meer bieholten. n Goie fullieton mos spannend blieven, t mos nait te gaauw goan, zee e”.

Miene keek eefkes noar overkaande. t Gediene bie Geertsemoa bewoog nait. „Boetendes, zee e tegen mie, maggen ze bie joen kraande wel ais wat doun veur traauwe leeders zoas hai. Van t Nijsblad kon je as abbenee tegenswoordeg hail goudkoop van dij fietskoarten kriegen. Nou t mooie weer aankwam, haar e doar wel verlet om, zee e”.

Ze gloepde weer en duurde t dou wel zeggen. „Wat mout zo'n ol grienerd nou mit fietskoarten van rondom stad Grunnen? Niks ja. Hai duurt zulm op zien kroder ja nait wieder as de rieksweg bie Kloosterholt. Din wait e nait hou e veur t oversteken aan mout mit dij knoppen bie verkeerslichten en is e zo weer bie hoes”.

Ze keek met verachten noar overkaande. „k Zol ook nait waiten wat der aan is: fietsen. k Zit zulm ja ieder dag op mien kroder. Din krieg je in de goaten hou gevaarlek dat wezen kin, as de jongse op heur brommers joe veurbie snittern op t fietspad. Of dat allinneg van heur is”. Ik kon mie t indenken. As je waiten hou braid Miene zok zulm doar moaken kin mit heur dikke fietstazzen...

Ze nam nou hailendal wroak op Geertsemoa. „n Kniepstuver is t ook nog. Hij leest t Nijsblad nou soamen mit zien buren. Mor hai krigt hom din wel pas tegen t oavendeten. Of nog loater, as buurman van zien schift in hoes komt en zulm eerst Tour de France lezen mout. Net goud. Kin ol grienerd de haile nommedag grammieterg achter t glas zitten te loeren noar zo'n jong van de buren mit kraande. Gelokkeg loert e nait meer noar mie”.

Ze tol zok in ain keer op t zoadel en kroodde, of heur tazzen nait dik en vol wazzen, in ain woeps van stee. „Mojje!”. n Innege jong, dij aansoezen kwam op zien brommer, kon nog mor net om heur tou zaailen. „Kist nait oetkieken, ol wief?” Zokswat ruip e en ree deur. Zai keek hom vergreld noa en trapde dou wieder.

Hai, sikkom was Miene nijs wodden. „Onze plaatsgenote M. R. kwam bij het onverhoeds oversteken van de rijweg zo ongelukkig in botsing met de jeugdige bromfietser B. T., dat ze later aan de gevolgen van haar val overleed”. Foi, zokse avvertentties lees ik toch mor laiver nait in mien kraande. Bie Geertsemoa bewoog t gediene eefkes. Ol man keek noar boeten. Mor t nijs haar e al mist. Miene was stroade sikkom deur, braidoet op heur kroder.